

Det bästa som skulle kunna hända...

Gustav Fridolin

”Det bästa som skulle kunna hända vore om man kunde bryta människors maktlöshet, verklig eller upplevd, både nationellt och globalt.”

Det säger Gustav Fridolin, riksdagsman för Miljöpartiet. Han tillhör något han kallar nedskärningsgenerationen – den generation unga människor som tillbringat termin efter termin i en skola där man till slut inte ens kunde få ett nytt suddgummi när det gamla tagit slut. En generation som fostrats till en känsla av maktlöshet i skuggan av påstått oundvikliga besparingar.

Ungdomar i nedskärningsgenerationen känner sig otrygga och ligger lågt, menar Gustav. ”De vågar inte ta risker, säga ifrån. Idag tränas gymnasister ofta i att starta företag. Jag tycker de borde tränas i att delta aktivt i samhället också, på att vara med och påverka politiskt. Utan träning försöker de inte ens, de tror att det är meningslöst.”

På det globala planet anser Gustav att det viktigaste för att bryta maktlösheten är att fattigdomen bekämpas. ”Fattigdomen gör att milliontals människor världen över saknar inflytande över såväl samhället som sina egna liv. Det finns tusentals fattiga även i Sverige. Vi andra har ett gemensamt ansvar för dem, för deras situation, det får vi aldrig glömma.”

”Människor måste ges möjlighet att påverka, de måste se resultat av sitt engagemang för att våga tro på demokratin.” Gustav hoppas att den intensiva kampanjen för en mer human flyktingpolitik kan blir ett positivt exempel. ”Det är inte färdigt men det har kommit flera beslut i rätt riktning det senaste halvåret. Kanske har vi visat människor att det är meningsfullt att bilda opinion.”

Även globalt tycker Gustav att det finns positiva tecken i och med att den globala solidaritetsrörelsens påtryckningar bidragit till resultat som Millenniemålen och diskussionerna om skuldavskrivningar och en global transaktionsskatt.

”Vi har fått upp fattigdomsbekämpningen på agendan. Nu måste vi se till att den stannar kvar där, att målen uppnås.”